

عنوان مقاله:

ریاضی یزدی شاعر آل الله

محل انتشار:

کنفرانس ملی هزاره سوم و علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

ملیحه خیری - دانشجوی دکتری ادبیات فارسی، دانشگاه تهران

مرضیه نادری - کارشناس ارشد ادبیات فارسی، دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

ریاضی یزدی شاعر مذهبی سرای بزرگ ادبیات فارسی است و بخش عظیمی از دیوان او، اشعار آیینی و در مدح و رثای اهل بیت است. تاکنون اشعار ریاضی مورد بررسی قرار نگرفته بود، در این مقاله ده شعر از 64 شعر آیینی او را بررسی کرده و ویژگیهای زبانی و بلاغی و محتوایی آن را کاویدیم. مهمترین ویژگیهای این سه زمینه عبارتند از بسامد بالای کلماتی خاص که گاهی منجر به ایجاد موتیف گشته اند، مثلا کلمات حوزه نور و روشنایی که با وجودی اهل بیت نیز تناسب دارند. تشبیه و استعاره از پرکاربردترین صنایع بیانی اشعار اوست. در اشعار او صنعت تکرار بسامد بالایی دارد و انواع مختلف تکرار حرف و واج آرای، تکرار کلمه و نیز سجع و جناس بسیار به کار رفته است. بسامد بالای تلمیحات دینی، از ویژگی های سبکی این شاعر است. ریاضی از شگردهای مختلفی جهت روایت سخن استفاده کرده مثل توصیف، تصویرسازی و شمایل پردازی. شاعر اطلاعات دینی خود را بیشتر از رآن و حدیث گرفته و اغلب آنها به صورت صحیح مطرح شده اند.

کلمات کلیدی:

ریاضی یزدی، شعر آیینی، نقد، سبک شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/398916>

